

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-102-04

Druk nr 3042
Warszawa, 23 czerwca 2004 r.

Pan
Józef Oleksy
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ratyfikacji Konwencji o uproszczonej procedurze ekstradycyjnej między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej, sporządzonej w Brukseli dnia 10 marca 1995 r.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Sprawiedliwości.

Z szacunkiem

(-) Marek Belka

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 10 marca 1995 r. w Brukseli została sporządzona Konwencja o uproszczonej procedurze ekstradycyjnej między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej.

Po zapoznaniu się z powyższą Konwencją w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- Rzeczpospolita Polska postanawia przystąpić do tej Konwencji,
- postanowienia Konwencji są ratyfikowane, przyjęte, potwierdzone i będą niezmiennie zachowywane, z uwzględnieniem oświadczeń dotyczących art. 9, art. 12 ust. 3, art. 15, art. 16 ust. 3 powyższej Konwencji.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie, dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Konwencji o uproszczonej procedurze ekstradycyjnej między państwami Członkowskimi Unii Europejskiej, sporządzonej w Brukseli dnia 10 marca 1995 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Konwencji o uproszczonej procedurze ekstradycyjnej między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej, sporządzonej w Brukseli dnia 10 marca 1995 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

wniosku o udzielenie zgody na ratyfikację Konwencji o uproszczonej procedurze ekstradycyjnej między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej

I. Geneza Konwencji

Konwencja o uproszczonej procedurze ekstradycyjnej między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej sporządzona została na podstawie art. K.3. Traktatu o Unii Europejskiej z Maastricht oraz w oparciu o akt Rady Unii Europejskiej nr 95/C 78 z dnia 10 marca 1995 r. (opublikowany w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Nr C 78 z 30 marca 1995 r.).

Podłożem przyjęcia Konwencji była potrzeba zdynamizowania obrotu prawnego w zakresie realizowania wniosków o ekstradycję Państw Członkowskich opartego, do roku 1995, na przepisach Europejskiej Konwencji o Ekstradycji Rady Europy z dnia 13 grudnia 1957 r. Analiza postępowań prowadzonych na jej podstawie wskazywała na stosunkowo długie okresy ich trwania nawet w sytuacjach, w których osoby podlegające wydaniu wyrażały zgodę na ekstradycję. Postanowiono więc dokonać znaczących uproszczeń proceduralnych, poprzez ustanowienie osobnego mechanizmu prawnego w drodze nowej Konwencji. W założeniu nowa procedura miała również uwzględniać w większym stopniu prawa osoby ściganej, po pierwsze, poprzez wydatne skrócenie okresu jej pobytu w areszcie, po drugie zaś, poprzez umożliwienie jej w krótkim czasie odwołania się od decyzji o tymczasowym aresztowaniu w państwie wzywającym. W ujęciu ogólnym, procedura wprowadzona przez Konwencję wpłynęła na poprawę funkcjonowania instytucji ekstradycji w ramach Unii Europejskiej oraz przyczyniła się do tworzenia w jej ramach obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

Konwencję podpisały wszystkie Państwa Członkowskie Unii Europejskiej, natomiast ratyfikowało ją dotychczas 13 państw, w tym: Austria, Belgia, Niemcy, Dania, Hiszpania, Wielka Brytania, Grecja, Irlandia, Luksemburg, Holandia, Portugalia, Szwecja oraz Finlandia. Formalnie Konwencja nie weszła w życie, jednak w związku z oświadczeniami złożonymi przez te państwa, które ją ratyfikowały, państwa te zgodziły się na stosowanie jej postanowień we wzajemnych stosunkach przed datą wejścia w życie Konwencji.

II . Cel i zakres Konwencji

4. Celem Konwencji jest wprowadzenie uproszczonego mechanizmu, pozwalającego na realizację wniosków o wydawanie osób ściganych pomiędzy Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej w trybie odformalizowanym i przyspieszonym.

W realizacji opisanego wyżej celu, Konwencja:

- 1) zobowiązuje Państwa Członkowskie do wydawania w trybie procedury uproszczonej osób wskazanych we wniosku państwa wzywającego w przypadku wyrażenia przez te osoby oraz państwo wezwane zgody na ekstradycję – art. 2,
- 2) wskazuje warunki, których spełnienie umożliwia zastosowanie uproszczonej procedury ekstradycyjnej oraz zwalnia państwo wzywające od obowiązku przekazywania państwu wezwanemu formalnego wniosku o wydanie oraz niektórych dokumentów – art. 3,
- 3) wskazuje zakres informacji, jakie należy przekazać państwu wezwanemu – art. 4,
- 4) ustanawia procedurę obowiązującą przy wyrażaniu przez osobę ściganą oraz państwo wezwane zgody na wydanie oraz określa zakres informacji, jakich należy udzielić tej osobie – art. 5-8 i 12,
- 5) umożliwia Państwom Członkowskim znoszenie ograniczeń wynikających z zasady specjalności – art. 9,

- 6) reguluje zasady powiadamiania państwa wzywającego o decyzji w przedmiocie zastosowania uproszczonej procedury ekstradycyjnej – art. 10,
- 7) ustanawia terminy wydania osoby ściganej państwu wzywającemu – art. 11,
- 8) reguluje kwestię wydawania osoby ściganej Państwu Członkowskiemu innemu niż państwo wzywające – art. 13,
- 9) reguluje niektóre aspekty instytucji tranzytu osoby ściganej – art. 14,
- 10) nakazuje wskazanie organów właściwych w sprawach stosowania Konwencji – art. 15.

Konwencja zawiera jedynie przepisy o charakterze proceduralnym. Mają one na celu ułatwienie Państwom Członkowskim wykonywania postanowień Europejskiej Konwencji o Ekstradycji wypracowanej w ramach Rady Europy, poprzez wprowadzenie pewnych nowych elementów modyfikujących dotychczasowe zasady ekstradycji (art. 1).

Zgodnie z art. 2 Państwa Członkowskie mają obowiązek wydawania, na zasadach przewidzianych w Konwencji, tj. w trybie określonej w niej uproszczonej procedury ekstradycyjnej, osób ściganych w sytuacji, gdy osoby te wyrażą na to zgodę, a państwo wezwane zgodę taką zatwierdzi.

Według art. 3 Konwencji warunkiem zastosowania procedury uproszczonej jest wystąpienie przez państwo wzywające z wnioskiem o zastosowanie wobec osoby ściganej tymczasowego aresztowania w rozumieniu art. 16 Europejskiej Konwencji o Ekstradycji. Wniosek taki stanowi samoistną podstawę do uruchomienia przez państwo wezwane procedury przewidzianej w omawianej Konwencji. W przypadku państw – stron Porozumienia Schengen (ang. Schengen Agreement), taki sam skutek jak wystąpienie z wnioskiem o tymczasowe aresztowanie ma również umieszczenie danych osoby poszukiwanej, w celu jej aresztowania oraz dokonania ekstradycji, w bazie danych Systemu Informacyjnego Schengen (ang. Schengen Information System).

Tak więc stosowanie uproszczonej procedury ekstradycyjnej nie wymaga od państwa wzywającego występowania z formalnym wnioskiem o ekstradycję (art. 3 ust. 2). Nie wymaga również przekazania państwu wezwanemu tych wszystkich dokumentów, o których mowa w art. 12 Europejskiej Konwencji o Ekstradycji. Podstawą wydania będą tu bowiem informacje zawarte we wniosku o zastosowanie tymczasowego aresztowania, do których, zgodnie z art. 4 Konwencji, należą:

- dane dotyczące tożsamości osoby poszukiwanej,
- wskazanie organu, który żąda aresztowania,
- wskazanie postanowienia o tymczasowym aresztowaniu, innego orzeczenia mającego tę samą moc prawną lub orzeczenia podlegającego wykonaniu,
- wskazanie rodzaju i kwalifikacji prawnej czynu,
- opis stanu faktycznego, w tym czasu, miejsca oraz formy uczestnictwa sprawcy w popełnieniu przestępstwa,
- w miarę możliwości wskazanie skutków przestępstwa.

Właściwy organ państwa wezwanego może zażądać dodatkowych informacji, jeżeli uzna, że dane powyższe są niewystarczające dla podjęcia decyzji o wydaniu.

Art. 5-7 Konwencji regulują zasady dotyczące wyrażania zgody przez osobę ściganą i państwo wezwane na zastosowanie uproszczonej procedury ekstradycyjnej.

Osobę tymczasowo aresztowaną na terytorium państwa wezwanego, która ma ewentualnie wyrazić zgodę na zastosowanie wobec niej procedury uproszczonej, należy poinformować o wniosku o wydanie pochodzącym od państwa wzywającego oraz pouczyć o możliwości zastosowania wobec niej i za jej zgodą procedury uproszczonej. Informacji tej udzielić ma, bez zbędnej zwłoki, właściwy organ państwa wezwanego, w szczególności ten, który

zdecydował o tymczasowym aresztowaniu. Zgoda osoby ściganej na wydanie oraz jej ewentualne oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do korzystania z tzw. zasady specjalności, powinny zostać wyrażone przed właściwym organem państwa wezwanego oraz odbywać się zgodnie z przepisami prawa wewnętrznego tego państwa. Państwa – strony mają zagwarantować, aby oświadczenia, o których mowa, składane były dobrowolnie i przy pełnej świadomości płynących z nich konsekwencji. Powinny zostać one również utrwalone zgodnie z przepisami państwa wezwanego. Osobie ściganej należy umożliwić skorzystanie z pomocy obrońcy. Co do zasady, Konwencja nie przewiduje możliwości cofnięcia raz złożonych oświadczeń. Dozwala jednak Państwom Członkowskim na złożenie w tym przedmiocie stosownej deklaracji, zgodnie z którą będą one dopuszczać możliwość ich cofnięcia zgodnie z przepisami prawa krajowego (art. 7 ust. 4).

Zgodnie z art. 8 państwo wezwane powinno powiadomić państwo wzywające o wyrażeniu zgody przez osobę ściganą lub o braku takiej zgody niezwłocznie, nie później jednak niż przed upływem 10 dni od chwili aresztowania tej osoby. Powiadomienia dokonuje się bezpośrednio pomiędzy właściwymi organami zainteresowanych państw.

Według art. 9 Konwencji Państwa Członkowskie mogą oświadczyć, że zasady określone w art. 14 Europejskiej Konwencji o Ekstradycji, a odnoszące się do instytucji tzw. „zasady specjalności”, nie będą mieć zastosowania w sytuacji, gdy osoba ścigana wyrazi zgodę na ekstradycję lub też gdy zgodziwszy się na ekstradycję, zrzeknie się prawa do korzystania z tej zasady.

Art. 10 Konwencji reguluje tryb przekazania państwu wzywającemu informacji o decyzji w przedmiocie wydania. Informacja taka, odmiennie niż to przewiduje Europejska Konwencja o Ekstradycji, powinna być przekazana organowi państwa wzywającego, który wydał postanowienie o tymczasowym aresztowaniu, bezpośrednio przez organ państwa wezwanego i nie później niż w terminie 20 dni od dnia wyrażenia przez osobę ściganą zgody na ekstradycję.

W art. 11 Konwencji wskazuje się terminy w jakich powinna być wykonana decyzja o wydaniu. Zgodnie z tymi przepisami, wydanie ma nastąpić w ciągu 20 dni od daty powiadomienia państwa wzywającego o decyzji, o której mowa w art. 10. Bezskuteczny upływ tego terminu skutkuje obowiązkiem niezwłocznego zwolnienia osoby ściganej. Jeżeli jednak niedotrzymanie powyższego terminu nastąpiło z przyczyn niezależnych od państwa wezwanego, należy o tym niezwłocznie powiadomić państwo wzywające. W takim przypadku, zaangażowane organy obu państw oznaczają nowy termin wydania, który nie może przekroczyć 20 dni od umówionej daty. Terminy określone w art. 11 nie mają jednak zastosowania, jeżeli państwo wezwane skorzysta z trybu przewidzianego w art. 19 Europejskiej Konwencji o Ekstradycji, przewidującego możliwość odroczenia wydania z uwagi na konieczność przeprowadzenia przeciwko sprawcy odrębnego postępowania za inne przestępstwo lub odbycia przez niego kary na terytorium państwa wezwanego, orzeczonej za inne przestępstwo, jak również możliwość czasowego wydania sprawcy państwu wzywającemu.

Art. 12 Konwencji określa szczególne przypadki, w których może znaleźć zastosowanie uproszczona procedura ekstradycyjna. Dotyczy to sytuacji, w których osoba ścigana wyraziła zgodę na ekstradycję już po upływie 10 dni od dnia aresztowania (obligatoryjnie, gdy nie wpłynął jeszcze wniosek o wydanie; fakultatywnie, gdy wniosek taki wpłynął), a także gdy nie wpłynął wniosek o zastosowanie tymczasowego aresztu, a osoba ścigana wyraziła zgodę po wpłynięciu wniosku o wydanie. Państwa Członkowskie powinny złożyć oświadczenia czy i na jakich warunkach będą korzystać z tego rodzaju możliwości.

W art. 13 Konwencja przewiduje możliwość wydania przez państwo wzywające osoby ściganej innemu Państwu Członkowskiemu. Warunkiem jest, aby osoba ta nie korzystała z możliwości stosowania wobec niej ograniczeń wynikających z zasady specjalności.

Art. 14 Konwencji reguluje instytucję tzw. tranzytu osoby ściganej przez terytorium jednego z państw – sygnatariuszy w przypadku stosowania procedury uproszczonej. Przepisy tego artykułu przewidują, że w sytuacji wyjątkowej, zwłaszcza z uwagi na ograniczenia czasowe, wniosek zawierający informacje z art. 4 Konwencji może zostać przedłożony państwu tranzytu w jakikolwiek sposób i w jakiejkolwiek formie, która pozostawia ślad na piśmie. Państwo tranzytu może poinformować o swojej decyzji w taki sam sposób.

Zgodnie z art. 15 państwa – strony zobligowane są do wskazania, w momencie składania dokumentów ratyfikacyjnych lub przystąpienia, swoich organów właściwych w rozumieniu art. 4-8, 10 oraz 14 Konwencji.

III. Stosunek prawa polskiego do uregulowań konwencji

Związanie się przez Rzeczpospolitą Polską omawianą Konwencją nie wymaga wprowadzenia w prawie polskim zmian. Rozważenia w tym kontekście wymagają jedynie zagadnienia uregulowane w obszarze prawa karnego procesowego.

Możliwość stosowania omawianej Konwencji na gruncie krajowej procedury karnej zapewniają w zasadniczej mierze przepisy rozdziału 65 Kodeksu postępowania karnego (Dz. U. z 1997 r. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.) – „Wnioski państw obcych o wydanie lub przewóz osób ściganych albo skazanych albo o wydanie przedmiotów”. W zakresie nieuregulowanym wprost przepisami K.p.k. lub też w sytuacji, gdy zachodzi ich niezgodność z Konwencją, bezpośrednio zastosowanie znajdują natomiast odpowiednie regulacje tej umowy międzynarodowej, zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 615 § 1 K.p.k.

Przepisem o zasadniczym znaczeniu dla omawianej Konwencji jest art. 603a K.p.k. stanowiący w pewnym zakresie transpozycję jej uregulowań do prawa polskiego. Wskazuje on w § 1, że jeżeli umowa międzynarodowa, której RP jest stroną tak stanowi (chodzi tu z pewnością także o omawianą Konwencję), wniosek państwa obcego o zastosowanie tymczasowego aresztowania osoby

ściganej zastępuje wniosek o wydanie. Przepis ten wprowadza w życie zasadę wyrażoną w art. 2 Konwencji, statuującą obowiązek wydania osoby ściganej w przypadku złożenia przez państwo wzywające wniosku o jej tymczasowe aresztowanie zamiast formalnego wniosku o ekstradycję.

W kwestii zgody na ekstradycję osoby podlegającej wydaniu z wykorzystaniem procedury uproszczonej, o której mowa w art. 5 ust. 1, art. 6 i 7 Konwencji, zastosowanie znajdują przepisy art. 603a § 2, 3 i 4 K.p.k.

Zgodnie z tymi przepisami, prokurator podczas przesłuchania informuje osobę ściganą o możliwości wyrażenia przez nią zgody na wydanie lub zgody na wydanie połączonej ze zrzeczeniem się korzystania z ograniczeń określonych w art. 596 i 597 K.p.k. (określają one zasadę specjalności). W sytuacji, kiedy osoba oświadczy wolę wyrażenia takiej zgody, prokurator kieruje sprawę do sądu okręgowego, w którego okręgu prowadzi się postępowanie. Sąd na posiedzeniu rozstrzyga o tymczasowym aresztowaniu osoby ściganej, odbiera oświadczenie o wyrażeniu zgody na wydanie lub zgody na wydanie połączonej ze zrzeczeniem się korzystania z zasady specjalności (które, tak jak tego wymaga Konwencja są dokumentowane w protokole, zgodnie z przepisami art. 143 i nast. K.p.k.), a także wydaje postanowienie o dopuszczalności wydania. Zarówno zgoda osoby ściganej, jak i zrzeczenie, o którym mowa wyżej, nie mogą zostać cofnięte, o czym osobę ściganą należy pouczyć.

Realizację przewidzianego w art. 7 ust. 2 Konwencji prawa osoby aresztowanej do korzystania z pomocy obrońcy zapewniają natomiast ogólne przepisy K.p.k. dotyczące uprawnień oskarżonego do obrony oraz szczególny przepis art. 603 § 2 przewidujący możliwość udziału obrońcy osoby ściganej w posiedzeniu sądu w przedmiocie wniosku o jej wydanie.

W pozostałym zakresie, tj. nieregulowanym wprost przepisami K.p.k. bądź uregulowanym w sposób odmienny, możliwe będzie bezpośrednie stosowanie postanowień Konwencji. Dotyczyć to będzie:

- art. 4 wskazującego zakres informacji, jakie dostarczyć powinno państwo wzywające państwu wykonania wniosku,

- art. 8 nakazującego niezwłoczne powiadomienie państwa wzywającego o zgodzie osoby ściganej na wydanie lub jej braku oraz określającego tryb w jakim to powiadomienie ma nastąpić,
- art. 10 zobowiązującego do przekazania, w oznaczonym terminie, decyzji o zgodzie na wydanie osoby ściganej bezpośrednio przez organ państwa wezwanego, który ją podjął,
- art. 11 przewidującego terminy, w których nastąpić ma wydanie oraz wskazującego sposób postępowania w przypadku niedotrzymania tych terminów,
- art. 12 wskazującego wyjątkowe sytuacje, w których także może znaleźć zastosowania uproszczona procedura ekstradycyjna,
- art. 13 przewidującego możliwość dalszej ekstradycji osoby ściganej w razie niekorzystania przez tę osobę z zasady specjalności,
- art. 14 przewidującego uproszczenia komunikowania się przy tranzycie dokonywanym w ramach stosowania uproszczonej procedury ekstradycyjnej.

Natomiast określenie organów właściwych do dokonywania czynności na poszczególnych etapach postępowania ekstradycyjnego może nastąpić w drodze złożenia stosownego oświadczenia przewidzianego w art. 15 Konwencji, którego treść zaproponowano w dalszej części uzasadnienia.

~~IV~~ IV. Potrzeba, cel oraz tryb związania się Konwencją przez RP

Konwencja o uproszczonej procedurze ekstradycyjnej między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej z dnia 10 marca 1995 r. w swoim założeniu służyć miała odformalizowaniu procedur wydawania osób ściganych, w sytuacji uzyskania od tych osób stosownej zgody. Jako taka, stanowiła istotny element ułatwiający i usprawniający współpracę między państwami w dziedzinie ekstradycji.

Obecnie Konwencja straciła istotnie na znaczeniu wobec przyjęcia, w dniu 13 czerwca 2002 r., Decyzji Ramowej w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedur przekazania między Państwami Członkowskimi. Ta ostatnia, w swoim założeniu, zastępuje w obrocie między Państwami Członkowskimi UE dotychczasowe procedury ekstradycyjne, w tym m.in. określone przez omawianą Konwencję.

Trzeba mieć jednak na uwadze, że zgodnie z oświadczeniami kilku państw złożonymi na podstawie ww. Decyzji Ramowej, do części spraw (dotyczących czynów popełnionych przed datą wskazaną w tych oświadczeniach) w dalszym ciągu stosować się będą dotychczasowe procedury ekstradycyjne, a nie procedura przewidziana przez Decyzję. Faktem jest również, że do chwili obecnej część państw nie dokonała jeszcze implementacji Decyzji Ramowej w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedur przekazania między Państwami Członkowskimi, w związku z czym obecnie w dalszym ciągu muszą one stosować Konwencję. Chociaż więc nie należy spodziewać się, że Konwencja znajdzie w praktyce szerokie zastosowanie, istnieją merytoryczne argumenty przemawiające za związaniem się nią przez Polskę.

Wskazać również należy, że obowiązek związania się przez RP omawianą Konwencją wynika wprost z postanowień Aktu dotyczącego warunków przystąpienia RP (...) do Unii Europejskiej z dnia 16 kwietnia 2003 r. W akcie tym Polska zobligowana została do związania się po akcesji (art. 3 pkt 4) konwencjami z dziedziny wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, których nie można oddzielić od osiągnięcia celów Traktatu UE, a które do dnia przystąpienia zostały otwarte do podpisu przez obecne Państwa Członkowskie, a także do tych, które zostały przygotowane przez Radę zgodnie z Tytułem VI Traktatu UE i których przyjęcie Rada zaleciła Państwom Członkowskim.

W wykonaniu powyższego zobowiązania ratyfikowanie Konwencji o uproszczonej procedurze ekstradycyjnej między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej jest nieodzowne.

Ratyfikacja Konwencji powinna odbywać się w trybie przewidzianym w art. 89 ust. 1 Konstytucji RP, bowiem dotyczy ona wolności obywatelskich oraz zagadnień regulowanych w ustawie (pkt 2 i 5 ww. art. 89 ust. 1 Konstytucji). Wśród tych pierwszych wskazać można wolności, o których mowa w art. 41, 42, 55 Konstytucji RP. Materia ustawowa, której dotyczy Konwencja zawarta jest głównie w ustawie – Kodeks postępowania karnego.

Państwa przystępujące do Konwencji nie podpisują jej, tylko od razu składają swoje dokumenty ratyfikacyjne – przystąpienia (art. 17 Konwencji).

Składając dokumenty ratyfikacyjne dotyczące przedmiotowej Konwencji, Polska powinna złożyć następujące oświadczenia:

1. Oświadczenie z art. 9

„Na podstawie art. 9 Konwencji, Rzeczpospolita Polska oświadcza, że nie będzie stosować reguł określonych w art. 14 Europejskiej Konwencji o Ekstradycji w sytuacji, gdy osoba ścigana, wyrażając zgodę na ekstradycję, w sposób wyraźny zrzeknie się prawa do korzystania z zasady specjalności.”

2. Oświadczenie z art. 12 ust. 3

„Na podstawie art. 12 ust. 3 Konwencji, Rzeczpospolita Polska oświadcza, że nie będzie stosować uproszczonej procedury ekstradycyjnej, o której mowa w Konwencji, w przypadkach określonych w art. 12 ust. 1 drugi akapit oraz w art. 12 ust. 2.”

3. Oświadczenie z art. 15

„Na podstawie art. 15 Konwencji, Rzeczpospolita Polska oświadcza, że organami właściwymi w rozumieniu Konwencji są:

- organem, o którym mowa w art. 4, 5, 10 i 14, jest Minister Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej,
- organem, o którym mowa w art. 6, jest właściwy miejscowo prokurator okręgowy,

– organem, o którym mowa w art. 7 i 8, jest właściwy miejscowo sąd okręgowy.”

4. Oświadczenie z art. 16 ust. 3

„Na podstawie art. 16 ust. 3 Konwencji, Rzeczpospolita Polska oświadcza, że do momentu wejścia w życie Konwencji będzie ona stosowana w stosunkach z Państwami Członkowskimi, które złożyły takie samo oświadczenie, po upływie 90 dni od daty złożenia dokumentu ratyfikacyjnego przez Rzeczpospolitą Polską.”

Związanie się Konwencją nie będzie łączyło się z dodatkowym obciążeniem dla budżetu państwa.

KONWENCJA

sporządzona na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej o uproszczonej procedurze ekstradycyjnej między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY niniejszej Konwencji, Państwa Członkowskie Unii Europejskiej,

POWOŁUJĄC SIĘ na Akt Rady z dnia 9 marca 1995 roku;

PRAGNĄC usprawnić współpracę prawną w sprawach karnych między Państwami Członkowskimi zarówno w zakresie ścigania jak i wykonywania orzeczeń;

UZNAJĄC znaczenie ekstradycji we współpracy prawnej dla osiągnięcia powyższych celów;

PRZEKONANE o konieczności uproszczenia procedury ekstradycyjnej w stopniu dającym się pogodzić z podstawowymi zasadami ich wewnętrznego porządku prawnego oraz zasadami Europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności;

MAJĄC NA UWADZE, iż w wielu przypadkach, w toku postępowań ekstradycyjnych, osoba ścigana wyraża zgodę na wydanie;

MAJĄC NA UWADZE, iż pożądane jest w takich przypadkach skrócenie do minimum czasu koniecznego do przeprowadzenia ekstradycji oraz okresu pozbawienia wolności dla realizacji tego celu;

STWIERDZAJĄC, iż należy ułatwić stosowanie Europejskiej konwencji o ekstradycji z dnia 13 grudnia 1957 roku poprzez uproszczenie oraz udoskonalenie procedury ekstradycyjnej;

STWIERDZAJĄC, iż postanowienia Europejskiej Konwencji o Ekstradycji nadal mają zastosowanie do zagadnień nie uregulowanych przepisami niniejszej Konwencji,

UZGODNIŁY CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1 Postanowienia ogólne

1. Niniejsza Konwencja ma na celu ułatwienie stosowania Europejskiej konwencji o ekstradycji między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej poprzez uzupełnienie jej postanowień.

2. Ustęp 1 nie stanowi przeszkody do stosowania bardziej korzystnych przepisów zawartych w porozumieniach dwustronnych i wielostronnych obowiązujących między Państwami Członkowskimi.

Artykuł 2

Obowiązek wydania osób

Państwa Członkowskie zobowiązują się do wydania, zgodnie z zasadami postępowania uproszczonego przewidzianego w niniejszej Konwencji, osób poszukiwanych w celu przeprowadzenia ich ekstradycji, za ich zgodą, oraz za zgodą Państwa wezwanego udzieloną zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji.

Artykuł 3

Warunki wydania

1. Zgodnie z art. 2, każda osoba, w stosunku do której wystąpiono z wnioskiem o zastosowanie tymczasowego aresztowania na podstawie art. 16 Europejskiej konwencji o ekstradycji, podlega wydaniu na zasadach określonych w art. 4-11 i art. 12 ust. 1 niniejszej Konwencji.

2. Wydanie wskazane w ust. 1 nie jest uzależnione od przedstawienia wniosku o wydanie czy też dokumentów wymaganych przez art. 12 Europejskiej konwencji o ekstradycji.

Artykuł 4

Załączone informacje

1. Za wystarczające dla potrzeb art. 6 i 7, uważa się następujące informacje przekazane przez Państwo wzywające osobie aresztowanej oraz organowi właściwemu, o którym mowa w art. 5 ust. 2:

- a) dane dotyczące tożsamości osoby poszukiwanej,
- b) wskazanie organu, który żąda aresztowania,
- c) informacje o nakazie aresztowania lub innym akcie mającym tę samą moc prawną lub o orzeczeniu podlegającym wykonaniu,
- d) wskazanie rodzaju i kwalifikacji prawnej czynu,
- e) opis stanu faktycznego, w tym czasu, miejsca i formy uczestniczenia osoby poszukiwanej w popełnieniu przestępstwa,
- f) w miarę możliwości wskazanie skutków przestępstwa.

2. Jeżeli właściwy organ Państwa wezwanego uznał, iż informacje wymienione w ust. 1 są niewystarczające dla podjęcia decyzji o wydaniu osoby poszukiwanej, może żądać dodatkowych informacji.

Artykuł 5

Wyrażenie zgody

1. Zgoda osoby aresztowanej jest wyrażana na warunkach określonych w art. 6 i 7.

2. Właściwy organ Państwa wezwanego udziela zgody na zasadach przewidzianych w jego prawie wewnętrznym.

Artykuł 6

Informacje udzielane osobie aresztowanej

Jeżeli osoba poszukiwana w celu przeprowadzenia ekstradycji zostaje aresztowana na terytorium innego Państwa Członkowskiego, właściwy organ tego Państwa informuje ją, zgodnie ze swoim prawem wewnętrznym, o dotyczącym jej wniosku, jak również o możliwości wyrażenia przez nią zgody na wydanie do Państwa wzywającego według procedury uproszczonej.

Artykuł 7 Odebranie zgody

1. Zgoda osoby aresztowanej i ewentualnie wyraźne zrzeczenie się przez nią korzystania z zasady specjalności powinny być wyrażone przed właściwym organem sądowym Państwa wezwanego i zgodnie z jego prawem wewnętrznym.

2. Każde Państwo Członkowskie podejmie niezbędne środki celem zagwarantowania, aby zgoda i ewentualne zrzeczenie się, o którym mowa w ust. 1 składane były w warunkach zapewniających swobodne wypowiedzenie się osoby aresztowanej, z pełną świadomością konsekwencji wynikających z wyrażenia zgody. W tym celu osoba aresztowana ma prawo do korzystania z pomocy obrońcy.

3. Zgoda i ewentualne zrzeczenie się, o którym mowa w ust. 1, utrwała się w formie zgodnej z procedurą przewidzianą przez prawo wewnętrzne Państwa wezwanego.

4. Zgoda i ewentualne zrzeczenie się, o którym mowa w ust. 1, nie mogą zostać cofnięte. W momencie składania dokumentów ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia Państwa Członkowskie mogą złożyć oświadczenie, że zgoda i ewentualne zrzeczenie mogą być cofnięte zgodnie z zasadami przewidzianymi w prawie wewnętrznym. W tym wypadku okres między powiadomieniem o wyrażeniu zgody a jej odwołaniem nie jest brany pod uwagę przy określaniu terminów określonych w art. 16 ust. 4 Europejskiej konwencji o ekstradycji.

Artykuł 8 Powiadomienie o wyrażeniu zgody

1. Państwo wezwane niezwłocznie powiadamia Państwo wzywające o wyrażeniu zgody przez daną osobę. W celu umożliwienia Państwu wzywającemu ewentualnego wystąpienia z wnioskiem o wydanie, Państwo wezwane powiadamia o wyrażeniu zgody przez osobę bądź odmowie wyrażenia takiej zgody, najpóźniej w terminie 10 dni od daty tymczasowego aresztowania.

2. Powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się bezpośrednio między właściwymi organami.

Artykuł 9 Zrzeczenie się korzystania z zasady specjalności

Każde Państwo Członkowskie może oświadczyć w momencie składania dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia albo w każdym innym czasie, że zasady określone w art. 14 Europejskiej konwencji o ekstradycji nie mają zastosowania, jeżeli osoba, zgodnie z art. 7 niniejszej konwencji:

- a) zgodzi się na ekstradycję, lub
- b) zgodziwszy się na ekstradycję, zrzeknie się w wyraźny sposób korzystania z zasady specjalności.

Artykuł 10

Powiadomienie o decyzji o wydaniu

1. Powiadomienie o decyzji w przedmiocie wydania, podjętej według procedury uproszczonej, jak również przekazywanie innych informacji związanych z uproszczoną procedurą ekstradycyjną, odmiennie niż w art. 18 ust. 1 Europejskiej konwencji o ekstradycji, odbywa się bezpośrednio między właściwymi organami Państwa wezwanego i Państwa wzywającego, które występowało z wnioskiem o zastosowanie tymczasowego aresztowania.
2. Przekazanie decyzji, o której mowa w ust. 1, powinno być dokonane najpóźniej przed upływem 20 dni od daty wyrażenia zgody przez daną osobę.

Artykuł 11

Termin wydania

1. Wydanie następuje w ciągu 20 dni od daty powiadomienia o decyzji o wydaniu, dokonanego na zasadach określonych w art. 10 ust. 2.
2. Po upływie terminu określonego w ust. 1, osobę pozbawioną wolności zwalnia się na terytorium Państwa wezwanego.
3. Jeżeli wydanie osoby w terminie określonym w ust. 1 nie było możliwe z powodu działania siły wyższej organ, o którym mowa w art. 10 ust. 1, poinformuje o tym odpowiedni organ drugiej Strony. Organy obu Stron ustalą nową datę wydania. W tym przypadku wydanie następuje w ciągu 20 dni od ustalonej nowej daty. Jeżeli po przekroczeniu tego terminu dana osoba jest w dalszym ciągu pozbawiona wolności, zwalnia się ją.
4. Postanowień zawartych w ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu nie stosuje się w przypadku, gdy Państwo wezwane stosuje art. 19 Europejskiej konwencji o ekstradycji.

Artykuł 12

Zgoda wyrażona po upływie terminu określonego w art. 8 lub w innych okolicznościach

1. Jeżeli osoba tymczasowo aresztowana wyraziła zgodę po upływie 10–cio dniowego terminu, określonego w art. 8, Państwo wezwane:
  - stosuje procedurę uproszczoną przewidzianą w niniejszej Konwencji, jeżeli wniosek o wydanie w rozumieniu art. 12 Europejskiej konwencji o ekstradycji jeszcze nie wpłynął,
  - może zastosować procedurę uproszczoną, jeżeli wniosek o wydanie w rozumieniu art. 12 Europejskiej konwencji o ekstradycji wpłynął w międzyczasie.

2. Jeżeli nie wystąpiono z wnioskiem o areszt tymczasowy a zgoda została wyrażona po wpłygnięciu wniosku o wydanie, Państwo wezwane może zastosować procedurę uproszczoną przewidzianą w niniejszej Konwencji.

3. W momencie składania dokumentów ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia każde Państwo Członkowskie oświadcza, czy i pod jakimi warunkami ma zamiar stosować postanowienia zawarte w ust. 1 drugi akapit oraz w ust. 2.

Artykuł 13

Wydanie do innego Państwa Członkowskiego

Jeżeli osoba wydana nie korzysta z zasady specjalności, zgodnie z oświadczeniem Państwa Członkowskiego przewidzianym w art. 9 niniejszej Konwencji, art. 15 Europejskiej konwencji o ekstradycji nie ma zastosowania do dalszego wydania tej osoby innemu Państwu Członkowskiemu, chyba że wspomniane oświadczenie stanowi inaczej.

Artykuł 14

Tranzyt

W przypadku tranzytu w rozumieniu art. 21 Europejskiej konwencji o ekstradycji, jeżeli chodzi o wydanie według procedury uproszczonej, zastosowanie mają następujące postanowienia:

a) w wypadku nie cierpiącym zwłoki, wniosek zawierający informacje określone w art. 4 może zostać przekazany w każdy udokumentowany na piśmie sposób do Państwa, przez którego terytorium odbywa się tranzyt. Państwo wezwane do udzielenia tranzytu może poinformować o swojej decyzji w ten sam sposób;

b) informacje wskazane w art. 4 winny wystarczać właściwemu organowi państwa tranzytu do oceny, czy wydanie odbywa się na podstawie uproszczonej procedury ekstradycyjnej oraz przedsięwzięcia w stosunku do osoby wydanej środków przymusu koniecznych do wykonania tranzytu.

Artykuł 15

Wyznaczenie właściwych organów

W momencie złożenia dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia każde Państwo Członkowskie określa w oświadczeniu, organy właściwe w rozumieniu art. 4-8, 10, 14.

Artykuł 16

Wejście w życie

1. Niniejsza Konwencja podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu. Dokumenty ratyfikacji, przyjęcia i zatwierdzenia zostaną złożone w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej. Sekretarz Generalny Rady powiadomi o złożeniu dokumentów wszystkie Państwa Członkowskie.

2. Niniejsza Konwencja wejdzie w życie po upływie 90 dni od daty złożenia dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia przez Państwo Członkowskie, które dopełniło tej formalności jako ostatnie.

3. Do chwili wejścia w życie niniejszej Konwencji, każde Państwo Członkowskie, w chwili złożenia dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia lub w każdym innym czasie może oświadczyć, iż w relacjach z innymi Państwami Członkowskimi, które złożyły takie samo oświadczenie, będzie stosować niniejszą Konwencję począwszy od 90 dnia od ich złożenia.

4. Każde oświadczenie złożone na podstawie art. 9 jest skuteczne po upływie 30 dni od jego złożenia, nie wcześniej jednak niż od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji lub od daty jej wejścia w życie w stosunku do Państwa Członkowskiego, którego dotyczy.

5. Niniejsza Konwencja ma zastosowanie tylko do wniosków przekazanych po dacie jej wejścia w życie lub rozpoczęcia jej stosowania między Państwem wzywającym i wezwanym.

Artykuł 17

Przystąpienie

1. Konwencja niniejsza jest otwarta do przystąpienia dla każdego państwa, które staje się członkiem Unii Europejskiej.

2. Tekst niniejszej Konwencji w języku państwa przystępującego, sporządzony przez Sekretariat Generalny Rady Unii Europejskiej i zatwierdzony przez wszystkie Państwa Członkowskie jest autentyczny na równi z innymi tekstami autentycznymi. Sekretarz Generalny prześle uwierzytelniony odpis każdemu Państwu Członkowskiemu.

3. Dokumenty przystąpienia składane są w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej.

4. W stosunku do przystępującego państwa niniejsza Konwencja wchodzi w życie po upływie 90 dni od dnia złożenia dokumentu przystąpienia lub z dniem wejścia w życie niniejszej Konwencji, jeśli nie weszła ona jeszcze w życie po upływie wspomnianego okresu 90 dni.

5. Jeżeli niniejsza Konwencja nie weszła jeszcze w życie w momencie złożenia dokumentu przystąpienia, art. 16 ust. 3 stosuje się do przystępujących Państw Członkowskich.

Na dowód powyższego, niżej wymienieni Pełnomocnicy, złożyli swoje podpisy.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 marca 1995 r. w jednym egzemplarzu oryginalnym w językach duńskim, holenderskim, angielskim, fińskim, francuskim, niemieckim,

greckim, irlandzkim, włoskim, portugalskim, hiszpańskim i szwedzkim, przy czym każdy tekst jest jednakowo autentyczny. Oryginał składa się w archiwach Sekretariatu Generalnego Unii Europejskiej. Uwierzytelnione odpisy zostaną przekazane wszystkim Państwom Członkowskim.

6-50-iw

Tekst proponowanych oświadczeń do Konwencji o uproszczonej procedurze ekstradycyjnej między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej, które proponuje się złożyć przy składaniu dokumentu ratyfikacyjnego

Oświadczenia:

1. Na podstawie art. 9 Konwencji, Rzeczpospolita Polska oświadcza, iż nie będzie stosować reguł określonych w art. 14 Europejskiej Konwencji o Ekstradycji w sytuacji, gdy osoba ścigana wyrażając zgodę na ekstradycję, w sposób wyraźny zrzeknie się prawa do korzystania z zasady specjalności.
2. Na podstawie art. 12 ust. 3 Konwencji, Rzeczpospolita Polska oświadcza, iż nie będzie stosować uproszczonej procedury ekstradycyjnej o której mowa w Konwencji, w przypadkach określonych w art. 12 ust. 1 drugi akapit oraz w art. 12 ust. 2.
3. Na podstawie art. 15 Konwencji, Rzeczpospolita Polska oświadcza, że organami właściwymi w rozumieniu Konwencji są:
  - Organem, o którym mowa w art. 4, 5, 10 i 14, jest Minister Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej,
  - Organem, o którym mowa w art. 6, jest właściwy miejscowo prokurator okręgowy,
  - Organem, o którym owa w art. 7 i 8, jest właściwy miejscowo sąd okręgowy.
4. Na podstawie art. 16 ust. 3 Konwencji, Rzeczpospolita Polska oświadcza, że do momentu wejścia w życie Konwencji będzie ona stosowana w stosunkach z Państwami Członkowskimi, które złożyły takie samo oświadczenie, po upływie 90 dni od daty złożenia dokumentu ratyfikacyjnego przez Rzeczpospolitą Polską

Oświadczenia Państw Członkowskich do Konwencji ustanowionej na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej o uproszczonej procedurze ekstradycyjnej między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej

Oświadczenia Austrii (data notyfikacji: 27 czerwca 2000 r.)

"1. Zgodnie z art. 9, Austria oświadcza, że zasady określone w art. 14 Europejskiej Konwencji o ekstradycji nie mają zastosowania w przypadku, gdy osoba wyraża zgodę na wydanie, zgodnie z art. 7 niniejszej Konwencji.

2. Zgodnie z art. 12 ust. 3 Austria oświadcza, iż stosować będzie uproszczoną procedurę ekstradycyjną przewidzianą w Konwencji w przypadkach, w których wniosek o wydanie został sporządzony zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 2 i art. 12 ust. 2.

3. Zgodnie z art. 15, Austria oświadcza, że właściwymi organami według Konwencji są:

a) w rozumieniu art. 6, 8 i 10 - Sąd I Instancji w okręgu, w którym osoba ma miejsce zamieszkania lub przebywa; w przypadku braku takiego miejsca zamieszkania lub pobytu - Sąd I Instancji w okręgu, w którym osoba została zatrzymana lub jest przetrzymywana w areszcie;

b) w rozumieniu art. 4, art. 5 ust. 2 i art. 14 - Federalny Minister Sprawiedliwości.

4. Zgodnie z art. 16 ust. 3 Austria oświadcza, że niniejszą Konwencję stosuje się w stosunkach z Państwami Członkowskimi, które do momentu jej wejścia w życie złożyły takie samo oświadczenie."

Oświadczenia Belgii (data notyfikacji: 16 lipca 2002 r.)

1. Oświadczenie dotyczące art. 7: „Zgoda na zastosowanie procedury ekstradycji uproszczonej oraz zgoda na automatyczne zrzeczenie się z uprawnienia do korzystania z zasady specjalności, udzielona w ramach stosowania niniejszej Konwencji, przez osobę odnalezioną w Belgii, podlega odwołaniu do czasu wydania tej osoby organom państwa wzywającego”.

2. Oświadczenie dotyczące art. 9: "Zasady specjalności określonej w art. 14 Europejskiej Konwencji o ekstradycji nie stosuje się, gdy osoba, której wniosek dotyczy, wyraża zgodę na wydanie".

3. Oświadczenie dotyczące art. 12: " W celu rozszerzenia możliwości stosowania procedury uproszczonej, Belgia zamierza stosować art. 12 ust. 1 drugi akapit oraz art. 12 ust. 2"

4. Oświadczenie dotyczące art. 15: "Jako organy właściwe Belgia wyznacza dla celów stosowania art. 4, 8 oraz 10 - Prokuraturę I Instancji oraz Prokuraturę Federalną, a dla celów stosowania art. 14 - Federalne Ministerstwo Sprawiedliwości, Departament Współpracy Międzynarodowej w Sprawach Karnych w Dyrekcji Generalnej ds. Legislacji oraz Podstawowych Praw i Wolności, Wydział Spraw Indywidualnych."

5. Oświadczenie dotyczące art. 16: "Niniejszą Konwencję stosuje się w odniesieniu do Belgii w oparciu o art. 16, w stosunkach z Państwami Członkowskimi, które złożyły takie samo oświadczenie."

Oświadczenia Niemiec (data notyfikacji 11 grudnia 1998 r.)

"W zakresie art. 9: Postanowień art. 14 Europejskiej Konwencji o ekstradycji dotyczącego zasady specjalności nie stosuje się w przypadku, gdy osoba wyraziła zgodę na wydanie i wyraźnie zrzekła się uprawnienia do korzystania z zasady specjalności zgodnie z art. 7 tej Konwencji.

W zakresie art. 12: Decyzja o stosowaniu art. 12 ust. 1 drugi akapit lub art. 12 ust. 2 będzie podejmowana z uwzględnieniem etapu procedury ekstradycyjnej, na jakim znajduje się dana sprawa.

W zakresie art. 15: Dla celów art. 4, 5 i 10 organami właściwymi będą właściwe miejscowo prokuratury przy Wyższych Sądach Krajowych (niem. *Oberlandesgerichte*). Dla celów art. 6 organami właściwymi będą właściwe miejscowo prokuratury przy Wyższych Sądach Krajowych (niem. *Oberlandesgerichte*) i przy właściwych miejscowo Sądach Rejonowych (niem. *Amtsgerichte*). Dla celów art. 7 ust. 1 organami właściwymi będą właściwe miejscowo Sądy Rejonowe. W przypadku, gdy Niemcy są państwem wezwanym organami właściwymi dla celów art. 8 będą właściwe miejscowo prokuratury przy Wyższych Sądach Krajowych (niem. *Oberlandesgerichte*). W przypadku, gdy Niemcy są państwem wzywającym, organami właściwymi będą właściwe rzeczowo prokuratury dla danego rodzaju spraw lub w sprawach, w których ma to zastosowanie, sądy dla nieletnich. Dla celów art. 14 organami właściwymi będą prokuratury przy Wyższych Sądach Krajowych (niem. *Oberlandesgerichte*). W przypadku, gdy tranzyt dokonywany jest drogą morską lub lądową, właściwość miejscowa jest określana według okręgu, przez który dana osoba prawdopodobnie zostanie wwieziona do Niemiec. W przypadku tranzytu drogą

powietrzną, własność miejscową posiada prokuratura przy Wyższym Sądzie Krajowym (*niem. Oberlandesgericht*), w okręgu której którego nastąpić ma pierwszy postój.

W zakresie art. 16: Zgodnie z art. 16 ust. 3, Rząd Federalny oświadcza, że w zakresie, w jakim dotyczy to Niemiec, Konwencja będzie stosowana w stosunkach między Republiką Federalną Niemiec a Państwami Członkowskimi, które złożyły takie samo oświadczenie, po upływie 90 dni od daty jego złożenia."

Oświadczenia Danii (data notyfikacji: 19 listopada 1996 r.)

W zakresie art. 7 ust. 4: "Zgoda na wydanie oraz wyraźne zrzeczenie się uprawnienia do skorzystania z zasady specjalności mogą być odwołane w każdym czasie zgodnie z odpowiednimi zasadami według prawa duńskiego."

W zakresie art. 9 lit. b: "Zasady ustanowione w art. 14 Europejskiej Konwencji o ekstradycji nie mają zastosowania w przypadku, gdy osoba wyraża zgodę na wydanie oraz wyraźne zrzeka się z uprawnienia do skorzystania z zasady specjalności zgodnie z art. 7 Konwencji o ekstradycji uproszczonej między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej".

W zakresie art. 12 ust. 3: Organy duńskie zamierzają stosować art. 12 ust. 1 drugi akapit i art. 12 ust. 2 na takich samych warunkach, jakie wynikają z oświadczeń złożonych przez Danię do art. 7 ust. 4 oraz art. 9 lit. b."

W zakresie art. 15: "W przypadku Danii organem właściwym w rozumieniu art. 4 i 5 jest Ministerstwo Sprawiedliwości; Komendant miejscowej Komendy Policji (*ang. Local Chief Constable*) jest organem właściwym w rozumieniu art. 6, 8 i 10. Sądy są organami właściwymi w rozumieniu art. 7, a Komendant Główny Policji (*Interpol*) jest organem właściwym w rozumieniu art. 14."

W zakresie art. 16 ust. 3: "W stosunku do Danii Konwencja będzie miała zastosowanie w stosunkach z Państwami Członkowskimi, które złożyły takie samo oświadczenie, po upływie 90 dni od daty złożenia oświadczenia." W przypadku Danii Konwencja nie będzie stosowana w odniesieniu do Wysp Faroe i Grenlandii, aż do momentu złożenia nowego powiadomienia."

Oświadczenia Hiszpanii (data notyfikacji: 22 stycznia 1999 r.)

W zakresie art. 9: "Zgodnie z art. 9 Hiszpania oświadcza, że nie będzie stosować art. 14 Europejskiej Konwencji o ekstradycji w przypadkach określonych w art. 9."

W zakresie art. 12: " Zgodnie z art. 12 ust. 3 Hiszpania oświadcza, że zamierza skorzystać z możliwości przewidzianych w akapicie 2 ust. 1 i w ust. 2 na określonych przez siebie warunkach."

W zakresie art. 15: Zgodnie z art. 15 Hiszpania oświadcza, że "organem właściwym" dla celów art. 4, 8 i 10 jest Juez Central do Instruccion do l'Audiencia Nacional w Madrycie. Zgodnie z art. 15 Hiszpania oświadcza, że organem właściwym" dla celów art. 14 jest Ministerstwo Sprawiedliwości."

W zakresie art. 16: " Zgodnie z art. 16 ust. 3 Hiszpania oświadcza, że do momentu wejścia w życie Konwencji, ma ona zastosowanie w stosunkach z Państwami Członkowskimi, które złożyły takie samo oświadczenie, po upływie 90 dni od złożenia przez Hiszpanię instrumentu ratyfikacyjnego.

Oświadczenia Wielkiej Brytanii (data notyfikacji: 20 grudnia 2001 r.)

Artykuł 7: Wielka Brytania zastrzega osobie zatrzymanej prawo do wyrażenia zgody przed jakimkolwiek organem właściwym określonym zgodnie z art. 15.

Artykuł 9: Wielka Brytania oświadcza, że zasady ustanowione w art. 14 Europejskiej Konwencji o ekstradycji nie mają zastosowania w przypadku, gdy osoba zgodnie z art. 7 Konwencji wyraża zgodę na wydanie.

Artykuł 12: Wielka Brytania zamierza stosować art. 12 ust. 1 i art. 12 ust. 2.

Artykuł 14: Postanowienia art. 14 nie mają zastosowania w stosunku do Wielkiej Brytanii z uwagi na jej oświadczenie do art. 21 Europejskiej Konwencji o ekstradycji.

Artykuł 15: Zgodnie z art. 15 Wielka Brytania oświadcza, że organami właściwymi dla celów art. 4, 8 i 10 będą Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (*ang. Home Affairs*), Ministrowie Szkoccy (*ang. the Scottish*

Ministers), Szkocki Departament Sprawiedliwości (ang. *the Scottish Executive Justice Department*), Prezes Sądu Rejonowego (ang. *the Senior District Judge - Chief Magistrate*) lub inny Sędzia Rejonowy (ang. *District Judge - Magistrates' Courts*), a także szeryf Lothian and Borders (ang. *sheriff of Lothian and Borders*).

Artykuł 16: Zgodnie z art. 16 ust. 3 Wielka Brytania oświadcza, że do momentu wejścia w życie Konwencji będzie ona stosowana w stosunkach z Państwami Członkowskimi, które złożyły takie samo oświadczenie, po upływie 90 dni od daty złożenia dokumentu ratyfikacyjnego przez Wielką Brytanię.

Oświadczenia Grecji (data notyfikacji: 20 czerwca 2000 r.)

Zgodnie z art. 9, 12 ust. 3 i 15 Konwencji, pragniemy, by następujące oświadczenia zostały wzięte pod uwagę:

- a) zasada specjalności określona w art. 14 Europejskiej Konwencji o ekstradycji nie ma zastosowania w przypadku, gdy osoba wyraziła zgodę na ekstradycję i wyraźnie zrzekła się uprawnienie do korzystania z tej zasady;
- b) Republika Grecji zamierza stosować ust. 1 drugi akapit i ust. 2 art. 12 Konwencji bezwarunkowo;
- c) Organami właściwymi w rozumieniu art. 4, 8, 10 i 14 są: Minister Sprawiedliwości - w odniesieniu do art. 4, 5, 10 i 14, Prokurator przy Sądzie Apelacyjnym właściwym według miejsca pobytu osoby, której wniosek dotyczy - w odniesieniu do art. 6 i 8 oraz Prezes Sądu Apelacyjnego właściwego ze względu na miejsce pobytu osoby, której wniosek dotyczy - w odniesieniu do art. 7.

Oświadczenia Irlandii (data notyfikacji: 28 czerwca 2002 r.)

Irlandia oświadcza, że zgodnie z art. 7 Konwencji zgoda na wydanie wyrażona przez osobę zatrzymaną a także, jeśli zachodzi taka potrzeba, wyraźne zrzeczenie się uprawnienia do korzystania z zasady specjalności, mogą być odwołana przez tę osobę zgodnie z zasadami mającymi zastosowanie w prawie Irlandii;

Irlandia oświadcza, że zgodnie z art. 12 Konwencji stosowany będzie art. 12 ust. 1 drugi akapit oraz art. 12 ust. 2 wedłu zasad określonych w prawie Irlandii;

Organem właściwym w Irlandii dla celów art. 4, 5, 6, 8 10 i 14 Konwencji jest Minister Sprawiedliwości, Równości i Reformy Prawa (ang. *Minister of Justice, Equality and Law Reform*). Organem właściwym w Irlandii dla celów art. 7 Konwencji będzie Sąd Wyższy (ang. *High Court*) oraz Sąd Najwyższy (ang. *Supreme Court*).

Oświadczenia Luksemburga (data notyfikacji: 8 sierpnia 2001 r.)

1. "Zgodnie z art. 9 i 13 Rząd Wielkiego Księstwa Luksemburga oświadcza, że zasady określone w art. 14 Europejskiej Konwencji o ekstradycji nie będą stosowane w przypadku, gdy osoba wyraziła zgodę na wydanie do innego Państwa Członkowskiego w trybie ekstradycji uproszczonej. Zasady określone w art. 14 będą jednakże stosowane w przypadku dalszej ekstradycji do innego Państwa Członkowskiego."
2. "Rząd Wielkiego Księstwa Luksemburga zastrzega sobie prawo do stosowania art. 12 ust. 1 drugi akapit i ust. 2."
3. „Zgodnie z art. 16 ust. 3 Rząd Wielkiego Księstwa Luksemburga oświadcza, że Konwencja będzie stosowana w stosunkach z Państwami Członkowskimi, które złożyły takie samo oświadczenie."
4. „Rząd Wielkiego Księstwa Luksemburga oświadcza, że organami właściwymi określonymi w art. 15 są: dla celów art. 6-8 prokuratury przy właściwych miejscowo sądach rejonowych, dla celów art. 4, 5, 10 i 14 Minister Sprawiedliwości. Jednocześnie prokuratury przy właściwych miejscowo sądach rejonowych posiadają kompetencję do występowania z wnioskiem o udzielenie informacji określonych w art. 4."

Oświadczenia Holandii (data notyfikacji: 29 czerwca 2000 r.)

1. Oświadczenie zgodnie z art. 6 i 12: " Uproszczona procedura ma również zastosowanie w Holandii w sprawach, o których mowa w art. 12 ust. 1 pierwszy akapit i art. 12 ust. 1 w takim znaczeniu, że

zgoda osoby zatrzymanej nie może być wyrażona później niż w dniu poprzedzającym dzień wyznaczony na posiedzenie sądu w celu rozpoznania wniosku ekstradycyjnego."

2. Oświadczenie zgodnie z art. 9: Postanowienia art. 14 Europejskiej Konwencji o ekstradycji z dnia 13 grudnia 1957 r. nie będą stosowane w zakresie prowadzenia procedury uproszczonej w Holandii."
3. Konwencję stosuje się w stosunkach pomiędzy Holandią a Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej, które złożyły takie samo oświadczenie, po upływie 90 dni od daty złożenia niniejszego oświadczenia.

Oświadczenia Portugalii (data notyfikacji: 13 października 1999 r.)

Zgodnie z art. 12 ust. 3 Konwencji, Portugalia oświadcza, że będzie stosować procedurę uproszczoną przewidzianą w Konwencji do spraw, w których formalny wniosek ekstradycyjny został przekazany zgodnie z ust. 1 drugi akapit oraz ust. 2 tego artykułu. Nie mniej jednak stosuje się prawo portugalskie w odniesieniu do określenia momentu, w którym osoba musi wyrazić zgodę, a który jest rozpoczęcie postępowania przed sądem. Zgodnie z art. 15 Konwencji Portugalia oświadcza, że następujące organy uważane będą za właściwe:

- a) dla celów art. 4 i 10 - właściwy sędzia w Sądzie Apelacyjnym w którego okręgu dana osoba przebywa lub ma się znajdować w momencie złożenia wniosku;
- b) dla celów art. 14 - Minister Sprawiedliwości.

Oświadczenia Szwecji (data notyfikacji: 18 lipca 1997 r.)

Artykuł 7: Zgodnie z art. 7 ust. 4 Szwecja oświadcza, że zgoda według art. 5 ust. 1 oraz zrzeczenie się według art. 9 mogą zostać odwołane do czasu wykonania decyzji w przedmiocie wydania.

Artykuł 9: Zgodnie z art. 9 Szwecja oświadcza, że zasady określone w art. 14 Europejskiej Konwencji o ekstradycji nie mają zastosowania w przypadku, gdy osoba zgodnie z art. 7 wyraża zgodę na ekstradycję oraz wyraźnie zrzeka się uprawnień do korzystania z zasady specjalności.

Artykuł 12: Zgodnie z art. 12 ust. 3 Szwecja oświadcza, że w przypadku, kiedy zgoda wyrażona została po upływie 10-dniowego terminu określonego w art. 8 procedura uproszczona przewidziana w tej Konwencji może być wykorzystana: jeśli Szwecja otrzymała w międzyczasie wniosek o ekstradycję w rozumieniu art. 12 Europejskiej Konwencji o ekstradycji i gdy nie wniesiono o zastosowanie tymczasowego aresztowania lub gdy zgoda została wyrażona po otrzymaniu wniosku o ekstradycję.

Artykuł 15: Zgodnie z art. 15 organami właściwymi w rozumieniu art. 4, 5 i 10 są Rząd, Minister Sprawiedliwości lub Prokurator Generalny; w rozumieniu art. 6-8: Prokurator Generalny; w rozumieniu art. 14 - Minister Sprawiedliwości.

Artykuł 16: Zgodnie z art. 16 ust. 3 Szwecja oświadcza, że do momentu wejścia w życie Konwencji będzie ona stosowana w stosunkach między Szwecją i Państwami Członkowskimi, które złożyły takie samo oświadczenie, po upływie 90 dni od daty złożenia przez Szwecję dokumentu ratyfikacyjnego.

Oświadczenia Finlandii (data notyfikacji: 7 kwietnia 1999 r.)

1. Artykuł 7 ust. 4 Konwencji: Zgoda na zastosowanie procedury uproszczonej może być odwołana w Finlandii.
2. Artykuł 9 ust. b Konwencji: Finlandia nie będzie stosować zasad (zasady specjalności) określonych w art. 14 Europejskiej Konwencji o ekstradycji w przypadku, gdy osoba zgodnie z art. 7 Konwencji wyraża zgodę na wydanie i wyraźnie zrzeka się uprawnień do korzystania z zasady specjalności.
3. Artykuł 12 ust. 3 Konwencji: Finlandia będzie stosować art. 12 ust. 1 drugi akapit i art. 12 ust. 2 w przypadkach, w których procedura została wszczęta na wniosek zgodnie z art. 16 Europejskiej Konwencji o ekstradycji.
4. Artykuł 16 ust. 3 Konwencji: w zakresie, w jakim dotyczy to Finlandii, Konwencja może być stosowana przed jej wejściem w życie w stosunkach międzynarodowych, w stosunkach z tymi Państwami Członkowskimi, które złożyły takie samo oświadczenie.

Za zgodność z oryginałem w języku angielskim świadczy:

6-51-iw

**Oświadczenia do Konwencji o uproszczonej procedurze ekstradycyjnej
między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej,
sporządzonej w Brukseli dnia 10 marca 1995**

1. Na podstawie art. 9 Konwencji, Rzeczpospolita Polska oświadcza, iż nie będzie stosować reguł określonych w art. 14 Europejskiej Konwencji o Ekstradycji w sytuacji, gdy osoba ścigana wyrażając zgodę na ekstradycję, w sposób wyraźny zrzeknie się prawa do korzystania z zasady specjalności.
2. Na podstawie art. 12 ust. 3 Konwencji, Rzeczpospolita Polska oświadcza, iż nie będzie stosować uproszczonej procedury ekstradycyjnej o której mowa w Konwencji, w przypadkach określonych w art. 12 ust. 1 drugi akapit oraz w art. 12 ust. 2.
3. Na podstawie art. 15 Konwencji, Rzeczpospolita Polska oświadcza, że organami właściwymi w rozumieniu Konwencji są:
  - Organem, o którym mowa w art. 4, 5, 10 i 14, jest Minister Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej,
  - Organem, o którym mowa w art. 6, jest właściwy miejscowo prokurator okręgowy,
  - Organem, o którym owa w art. 7 i 8, jest właściwy miejscowo sąd okręgowy.
4. Na podstawie art. 16 ust. 3 Konwencji, Rzeczpospolita Polska oświadcza, że do momentu wejścia w życie Konwencji będzie ona stosowana w stosunkach z Państwami Członkowskimi, które złożyły takie samo oświadczenie, po upływie 90 dni od daty złożenia dokumentu ratyfikacyjnego przez Rzeczpospolitą Polską.

**Convention drawn up on the basis of Article K.3 of the Treaty on
European Union, on simplified extradition procedure between the
Member States of the European Union**

THE HIGH CONTRACTING PARTIES to this Convention, Member States of the European Union,
REFERRING to the Council Act of 9 March 1995,
DESIRING to improve judicial cooperation between the Member States in criminal matters, with regard both to proceedings and the execution of sentences,
RECOGNIZING the importance of extradition in judicial cooperation in order to achieve these objectives,
CONVINCED of the need to simplify extradition procedures to the extent that this is compatible with their fundamental legal principles, including the principles of the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms,
NOTING that, in a large number of extradition proceedings, the person claimed consents to his surrender,
NOTING that it is desirable to reduce to a minimum, in such cases, the time necessary for the extradition and any period of detention for extradition purposes,
CONSIDERING that, as a result, application of the European Convention on Extradition of 13 December 1957 should be made easier by simplifying and improving extradition procedures,
CONSIDERING that the provisions of the European Convention on Extradition remain applicable for all matters not covered by this Convention,

HAVE AGREED ON THE FOLLOWING PROVISIONS:

Article 1
General provisions

1. The aim of this Convention is to facilitate the application, between the Member States of the European Union, of the European Convention on Extradition, by supplementing its provisions.
2. Paragraph 1 shall not affect the application of more favourable provisions in the bilateral and multilateral agreements in force between Member States.

Article 2
Obligation to surrender persons

Member States undertake to surrender to each other under simplified procedures as provided for by this Convention persons sought for the purpose of extradition, subject to consent of such persons and the agreement of the requested State given in accordance with this Convention.

Article 3
Conditions for surrender

1. Pursuant to Article 2, any person who is the subject of a request for provisional arrest in accordance with Article 16 of the European Convention on Extradition shall be surrendered in accordance with Articles 4 to 11 and Article 12 (1) of the present Convention.

2. The surrender referred to in paragraph 1 shall not be subject to submission of a request for extradition or the documents required by Article 12 of the European Convention on Extradition.

Article 4

Information to be provided

1. The following information from the requesting State shall be regarded as adequate for the information of the arrested person for the purpose of applying Articles 6 and 7 and for the competent authority referred to in Article 5 (2):

- (a) the identity of the person sought;
- (b) the authority requesting the arrest;
- (c) the existence of an arrest warrant or other document having the same legal effect or of an enforceable judgment;
- (d) the nature and legal description of the offence;
- (e) a description of the circumstances in which the offence was committed, including the time, place and degree of involvement of the person sought;
- (f) in so far as possible, the consequences of the offence.

2. Notwithstanding paragraph 1, further information may be requested if the information provided for in the said paragraph is insufficient to allow the competent authority of the requested State to give agreement to the surrender.

Article 5

Consent and agreement

1. The consent of the arrested person shall be given in accordance with Articles 6 and 7.
2. The competent authority of the requested State shall give its agreement in accordance with its national procedures.

Article 6

Information to be given to the person

Where a person wanted for the purpose of extradition is arrested on the territory of another Member State, the competent authority shall inform that person, in accordance with its national law, of the request relating to him and of the possibility of his consent to his surrender to the requesting State under the simplified procedure.

Article 7

Establishing consent

1. The consent of the arrested person and, if appropriate, his express renunciation of entitlement to the speciality rule, shall be given before a competent judicial authority of the requested State in accordance with the national law of that State.
2. Each Member State shall adopt the measures necessary to ensure that consent and, where appropriate, renunciation, as referred to in paragraph 1, are established in such a way as to show that the person concerned has expressed them voluntarily and in full awareness of the consequences. To that end, the arrested person shall have the right to legal counsel.

3. Consent and, where appropriate, renunciation, as referred to in paragraph 1, shall be recorded; the recording procedure shall be in accordance with the national law of the requested State.

4. Consent and, where appropriate, renunciation, as referred to in paragraph 1, may not be revoked. Upon deposit of their instruments of ratification, acceptance, approval or accession, Member States may indicate, in a declaration, that consent and, where appropriate, renunciation may be revoked, in accordance with the rules applicable under national law. In this case, the period between the notification of consent and that of its revocation shall not be taken into consideration in establishing the periods provided for in Article 16 (4) of the European Convention on Extradition.

Article 8

Notification of consent

1. The requested State shall immediately notify the requesting State of the consent of the person. So that the requesting State may submit, where applicable, a request for extradition, the requested State shall notify it, no later than 10 days after provisional arrest, whether or not the person has given his consent.

2. Notification referred to in paragraph 1 shall be made directly between the competent authorities.

Article 9

Renunciation of entitlement to the speciality rule

Each Member State may declare, upon deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, or at any other time, that the rules laid down in Article 14 of the European Convention on Extradition do not apply where the person, in accordance with Article 7 of the present Convention:

- a) consents to extradition; or
- b) consents to extradition and expressly renounces his entitlement to the speciality rule.

Article 10

Notification of the extradition decision

1. Notwithstanding the rules laid down in Article 18 (1) of the European Convention on Extradition, the extradition decision taken pursuant to the simplified procedure and the information concerning the simplified extradition procedure shall be notified directly between the competent authority of the requested State and the authority of the requesting State which has requested provisional arrest.

2. The decision referred to in paragraph 1 shall be notified at the latest within 20 days of the date on which the person consented.

Article 11

Deadline for surrender

1. Surrender shall take place within 20 days of the date on which the extradition decision was notified under the conditions laid down in Article 10 (2).

2. After the deadline laid down in paragraph 1, if the person is being held, he shall be released on the territory of the requested State.

3. Should surrender of the person within the deadline laid down in paragraph 1 be prevented by circumstances beyond its control, the authority concerned referred to in Article 10 (1) shall so inform the other authority. The two authorities shall agree on a new surrender date. In that event, surrender will take place within 20 days of the new date thus agreed. If the person in question is still being held after expiry of this period, he shall be released.

4. Paragraphs 1, 2 and 3 of this Article shall not apply in cases where the requested State wishes to make use of Article 19 of the European Convention on Extradition.

Article 12

Consent given after expiry of the deadline laid down in Article 8 or in other circumstances

1. Where an arrested person has given his consent after expiry of the deadline of 10 days laid down in Article 8, the requested State:

- shall implement the simplified procedure as provided for in this Convention if a request for extradition within the meaning of Article 12 of the European Convention on Extradition has not yet been received by it,

- may use this simplified procedure if a request for extradition within the meaning of Article 12 of the European Convention on Extradition has reached it in the meantime.

2. Where no request for provisional arrest has been made, and where consent has been given after receipt of a request for extradition, the requested State may avail itself of the simplified procedure as provided for in this Convention.

3. Upon deposit of its instruments of ratification, acceptance, approval or accession, each Member State shall state whether it intends to apply paragraph 1, second indent, and paragraph 2 and, if so, under what conditions.

Article 13

Re-extradition to another Member State

Where the speciality rule has not been applied to the person extradited, in accordance with the declaration of the Member State provided for in Article 9 of this Convention, Article 15 of the European Convention on Extradition shall not apply to the re-extradition of this person to another Member State, unless the aforementioned declaration provides otherwise.

Article 14

Transit

In the event of transit under the conditions laid down in Article 21 of the European Convention on Extradition, where extradition under the simplified procedure is concerned, the following provisions shall apply:

(a) in an emergency, an application containing the information required in Article 4 may be made to the State of transit by any method which leaves a written record. The State of transit may make its decision known using the same method;

(b) the information referred to in Article 4 must be sufficient to enable the competent authority of the State of transit to ascertain whether extradition is under the simplified extradition procedure and to take the constraint measures needed for execution of the transit vis-à-vis the extradited person.

Article 15

Determining the competent authorities

Upon deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, each Member State shall indicate in a statement which authorities are competent within the meaning of Articles 4 to 8, 10 and 14.

Article 16

Entry into force

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the General Secretariat of the Council of the European Union. The Secretary-General of the Council shall notify all Member States of such deposit.
2. This Convention shall enter into force 90 days after the date of deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval by the last Member State to carry out this formality.
3. Until this Convention enters into force, any Member State may, when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval, or at any other date, declare that the Convention shall apply to it in its relations with Member States that have made the same declaration 90 days after the date of deposit of its declaration.
4. Any declaration made pursuant to Article 9 shall take effect 30 days after deposit thereof, but no earlier than the date of the entry into force of this Convention or of the application thereof of the Member State concerned.
5. This Convention shall apply only to requests submitted after the date on which it enters into force or is applied between the requested State and the requesting State.

Article 17

Accession

1. This Convention shall be open to accession by any State that becomes a member of the European Union.
2. The text of this Convention in the language of the acceding State, drawn up by the General Secretariat of the Council of the European Union and approved by all the Member States, shall be equally authentic with the other authentic texts. The Secretary-General shall transmit a certified true copy of the text to each Member State.
3. The instruments of accession shall be deposited with the General Secretariat of the Council of the European Union.
4. This Convention shall enter into force with respect to any State that accedes to it 90 days after the deposit of its instrument of accession or the date of entry into force of the Convention if it has not already entered into force at the time of expiry of the said period of 90 days.
5. Where this Convention is not yet in force at the time of the deposit of their instrument of accession, Article 16 (3) shall apply to acceding Member States.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.

Done at Brussels, this tenth day of March in the year one thousand nine hundred and ninety-five in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union, which shall transmit a certified copy to each of the Member States.

Oświadczenia Państw Członkowskich do Konwencji ustanowionej na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej o uproszczonej procedurze ekstradycyjnej między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej

Oświadczenie Austrii:

French

"1. Conformément à l'article 9, l'Autriche déclare que les règles prévues à l'article 14 de la convention européenne d'extradition ne sont pas applicables lorsque la personne, conformément à l'article 7 de la présente convention, consent à l'extradition. 2. Conformément à l'article 12, paragraphe 3, l'Autriche déclare qu'elle recourra à la procédure simplifiée d'extradition prévue par la convention dans les cas où une demande d'extradition a été faite en application de l'article 12, paragraphe 1, second tiret et de l'article 12, paragraphe 2. 3. Conformément à l'article 15, l'Autriche déclare que les autorités compétentes aux fins de la convention sont les suivantes : a) au sens des articles 6, 7, 8 et 10: - le tribunal de première instance dans le ressort duquel se trouve le domicile ou la résidence de la personne concernée, en l'absence de domicile ou de résidence : le tribunal de première instance dans le ressort duquel la personne concernée a été appréhendée ou est en détention; b) au sens de l'article 4, de l'article 5, paragraphe 2, et de l'article 14: le ministère fédéral de la justice. 4. Conformément à l'article 16, paragraphe 3, l'Autriche déclare que, jusqu'à son entrée en vigueur, la convention est applicable à son égard dans ses rapports avec les États membres qui ont fait la même déclaration.

English

"1. In accordance with Article 9, Austria declares that the rules laid down in Article 14 of the European Convention on Extradition do not apply where the person consents to extradition, in accordance with Article 7 of the present Convention. 2. In accordance with Article 12(3), Austria declares that it will apply the simplified extradition procedure provided for in the Convention in cases in which a request for extradition has been made in accordance with the second indent of Article 12(1) and Article 12(2). 3. In accordance with Article 15, Austria declares that the competent authorities within the meaning of the Convention are the following: (a) within the meaning of Articles 6 to 8 and 10: ? the Court of First Instance in the district of which the person has his or her domicile or residence; ? in the absence of such a domicile or residence: the Court of First Instance in the district of which the person was apprehended or has been remanded in custody; (b) within the meaning of Article 4, Article 5(2) and Article 14: the Federal Minister for Justice. 4. In accordance with Article 16(3), Austria declares that this Convention shall apply to its relations with Member States that have made the same declaration until its entry into force.

Oświadczenie Belgii:**French**

Déclaration concernant l'article 7 : "Le consentement à la procédure simplifiée ainsi que la renonciation automatique au bénéfice de la règle de la spécialité qui y est associée, exprimés en application de la présente Convention, par une personne trouvée en Belgique, restent révocables et ce jusqu'à ce que cette personne soit remise entre les mains des autorités de l'Etat requérant". 2. Déclaration concernant l'article 9 : "Les règles relatives à la spécialité prévues à l'article 14 de la Convention européenne d'extradition ne sont pas applicables lorsque la personne concernée consent à son extradition". 3. Déclaration concernant l'article 12 : "La Belgique entend appliquer, en vue d'élargir les possibilités d'application de la procédure simplifiée, le paragraphe 1 second tiret et le paragraphe 2 de l'article 12". 4. Déclaration concernant l'article 15 : "La Belgique désigne comme autorités compétentes d'une part, pour l'application des articles 4 à 8 et 10, les parquets de première instance et le parquet fédéral et d'autre part, pour l'application de l'article 14, le Service de coopération internationale en matière pénale - Cas individuels, de la Direction générale de la Législation et des Droits et Libertés fondamentales du Service public fédéral Justice". 5. Déclaration concernant l'article 16 : "La présente Convention est applicable, en ce qui concerne la Belgique, sur base de l'article 16, dans ses rapports avec les Etats membres qui auront formulé la même déclaration".

English

Declaration on Article 7: "Consent to the simplified procedure and the automatic renunciation of entitlement to the speciality rule associated with that consent, given in application of this Convention by a person discovered in Belgium, shall remain revocable until that person has been handed over to the authorities of the requesting State". 2. Declaration on Article 9: "The rules on speciality laid down in Article 14 of the European Convention on Extradition do not apply where the person concerned consents to extradition". 3. Declaration on Article 12: "So as to extend opportunities for applying the simplified procedure, Belgium intends to apply Article 12(1), second indent, and Article 12(2)". 4. Declaration on Article 15: "Belgium designates as competent authorities, for the application of Articles 4 to 8 and Article 10, the Public Prosecutors' Offices of First Instance and the Federal Public Prosecutor's Office and, for the application of Article 14, the Individual Cases Section of the Department for International Cooperation in Criminal Matters in the Directorate-General for Legislation and Fundamental Rights and Freedoms of the Federal Department of Justice." 5. Declaration on Article 16: "This Convention shall apply with respect to Belgium, on the basis of Article 16, to its relations with Member States which have made the same declaration".

Oświadczenie Niemiec:**French**

"Ad article 9: Les dispositions de l'article 14 de la Convention européenne d'extradition relatives à la règle de la spécialité ne sont pas applicables.

lorsque la personne a donné son consentement à l'extradition conformément à l'article 7 de la présente convention et a renoncé expressément au bénéfice de cette règle. Ad article 12: La décision d'appliquer l'article 12, paragraphe 1, deuxième tiret, et l'article 12, paragraphe 2, est prise au cas par cas en tenant compte de l'état de la procédure d'extradition. Ad article 15: L'autorité compétente aux fins des articles 4, 5 et 10 est le parquet territorialement compétent de l'Oberlandesgericht. L'autorité compétente aux fins de l'article 6 est le parquet territorialement compétent de l'Oberlandesgericht ainsi que l'Amtsgericht territorialement compétent. L'autorité compétente aux fins de l'article 7, paragraphe 1, est l'Amtsgericht territorialement compétent. L'autorité compétente aux fins de l'article 8 est le parquet territorialement compétent de l'Oberlandesgericht lorsque l'Allemagne est l'Etat membre requis. Si l'Allemagne est l'Etat membre requérant, la compétence appartient au parquet matériellement compétent ou, le cas échéant, au tribunal pour enfants. L'autorité compétente aux fins de l'article 14 est le parquet territorialement compétent de l'Oberlandesgericht. La compétence territoriale est attribuée, en cas de transfèrement par voie terrestre ou maritime, à la circonscription dans laquelle il est probable que la personne concernée sera transférée en Allemagne. En cas d'extradition par voie aérienne, la compétence territoriale appartient au parquet de l'Oberlandesgericht dans le ressort duquel doit avoir lieu la première escale. Ad article 16: Le gouvernement fédéral déclare, conformément à l'article 16, paragraphe 3, que la convention entre en vigueur pour la République fédérale d'Allemagne, à l'égard des Etats membres qui ont fait une déclaration semblable, quarante jours après le dépôt de la déclaration."

English

"Re Article 9: The provisions of Article 14 of the European Convention on Extradition regarding the speciality rule will not apply if the person has consented to extradition and has expressly waived his entitlement to the speciality rule pursuant to Article 7 of this Convention. Re Article 12: The decision to apply the second indent of Article 12(1) or Article 12(2) will be taken in the light of the stage reached in the individual extradition procedure. Re Article 15: For the purposes of Articles 4, 5 and 10, the competent authorities will be the competent local public prosecutor's offices at the Higher Regional Courts [Oberlandesgerichte]. For the purposes of Article 6, the competent authorities will be the competent local public prosecutor's offices at the Higher Regional Courts [Oberlandesgerichte] and the Local Courts [Amtsgerichte] with local jurisdiction. For the purposes of Article 7(1), the competent authorities will be the Local Courts [Amtsgerichte] with local jurisdiction. Where Germany is the requested Member State, the competent authorities for the purposes of Article 8 will be the competent local public prosecutor's offices at the Higher Regional Courts [Oberlandesgerichte]. Where Germany is the requesting Member State, they will be the public prosecutor's offices with responsibility for the subject matter of the case or, in individual cases, the juvenile courts. For the purposes of Article 14, the competent authorities will be the public prosecutor's offices at the Higher Regional Courts [Oberlandesgerichte]. Where transit is by land or sea, local jurisdiction is determined by the district in which the person in transit is likely to be transferred to Germany. In the event of transit by air, local jurisdiction lies with the public prosecutor's office at the Higher Regional Court [Oberlandesgericht] in whose area the first stop-over is to

take place. Re Article 16: In accordance with Article 16(3), the Federal Government declares that, as far as it is concerned, the Convention will apply to the Federal Republic of Germany's relations with Member States which have made the same declaration, 90 days after the date of deposit of the declaration."

Oświadczenie Danii:

French

Ad article 7 paragraphe 4: "Le consentement à l'extradition et la renonciation expresse au bénéfice de la règle de la spécialité peuvent être révocables en vertu des règles du droit danois en vigueur dans ce domaine". Ad article 9 point b) : "Les règles prévues à l'article 14 de la convention européenne d'extradition ne sont pas applicables lorsque la personne, conformément à l'article 7 de la convention relative à la procédure simplifiée d'extradition entre les Etats membres de l'Union européenne, ayant consenti à l'extradition, renonce expressément au bénéfice de la règle de la spécialité". Ad article 12 paragraphe 3 : "Les autorités danoises ont l'intention d'appliquer le paragraphe 1 deuxième tiret et le paragraphe 2 de l'article 12 dans les mêmes conditions qui s'appliquent en vertu des déclarations faites par le Danemark conformément à l'article 7 paragraphe 4 et à l'article 9 point b)". Ad article 15 : "En ce qui concerne le Danemark, le ministère de la Justice est l'autorité compétente au sens des articles 4 et 5; le commissaire de police local est l'autorité compétente au sens des articles 6, 8 et 10; les tribunaux sont l'autorité compétente au sens de l'article 7 et le chef de la police nationale (Interpol) est l'autorité compétente au sens de l'article 14". Ad article 16 paragraphe 3 : "En ce qui concerne le Danemark, la convention est applicable dans ses rapports avec les Etats membres qui ont fait la même déclaration, quatre-vingt-dix jours après le dépôt de sa déclaration". "En ce qui concerne le Danemark, la convention n'est pas applicable jusqu'à nouvel ordre aux îles Féroé et au Groenland".

English

Re Article 7(4): "Consent to extradition and express renunciation of entitlement to the speciality rule may be revoked in accordance with the relevant rules applicable at any time under Danish law". Re Article 9(b): "The rules laid down in Article 14 of the European Convention on Extradition are not applicable where the person gives his consent to extradition and expressly renounces his entitlement to the speciality rule pursuant to Article 7 of the Convention on simplified extradition procedure between the Member States of the European Union". Re Article 12(3): "The Danish authorities intend to apply Article 12(1), 2nd indent, and Article 12(2) on the same conditions as obtain following the statements made by Denmark pursuant to Article 7 (4) and Article 9(b)". Re Article 15: "For Denmark the competent authority within the meaning of Articles 4 and 5 is the Ministry of Justice, the local Chief Constable is the competent authority within the meaning of Articles 6, 8 and 10, the courts are the competent authority within the meaning of Article 7 and the National Commissioner of Police (Interpol) is the competent authority within the meaning of Article 14". Re Article 16(3): "For Denmark the Convention will apply to its relations with Member States that have made the same declaration 90 days after the date of deposit of the

declaration". "For Denmark the Convention does not until further notice apply to the Faroes or to Greenland".

Oświadczenie Hiszpanii:

French

Concernant l'article 9 : Conformément à l'article 9, l'Espagne déclare qu'elle n'appliquera pas l'article 14 de la convention européenne d'extradition dans les cas prévus à l'article 9. Concernant l'article 12: Conformément à l'article 12, paragraphe 3, l'Espagne déclare qu'elle a l'intention de faire usage de la faculté prévue au paragraphe 1, deuxième tiret, et au paragraphe 2 dans les conditions qu'elle fixera. Concernant l'article 15: - Conformément à l'article 15, l'Espagne déclare que l'"autorité compétente" au sens des articles 4 à 8 et de l'article 10 est le Juez Central de Instrucción de l'Audiencia Nacional de Madrid. - Conformément à l'article 15, l'Espagne déclare que l'"autorité compétente" au sens de l'article 14 est le ministère de la justice. Concernant l'article 16: Conformément à l'article 16, paragraphe 3, l'Espagne déclare que, dans ses rapports avec les Etats membres qui ont fait la même déclaration, la présente convention est applicable, jusqu'à son entrée en vigueur, quatre-vingt-dix jours après le dépôt de l'instrument de ratification de l'Espagne.

English

Re Article 9: In accordance with Article 9, Spain declares that it will not apply Article 14 of the European Extradition Convention in the cases referred to in Article 9. Re Article 12: In accordance with Article 12(3), Spain declares that it intends to make use of the options provided for in the second indent of Article 1 and in Article 2 on its own terms. Re Article 15: In accordance with Article 15, Spain declares that the "competent authority" for the purposes of Articles 4 to 8 and 10 is the Central Examining Magistrate of the High Court in Madrid. In accordance with Article 15, Spain declares that the "competent authority" for the purposes of Article 14 is the Ministry of Justice. Re Article 16: In accordance with Article 16(3), Spain declares that, until its entry into force, this Convention shall apply ninety days following deposit of Spain's instrument of ratification in its relations with Member States which have made the same declaration.

Oświadczenie Wielkiej Brytanii:

French

Article 7 Le Royaume-Uni se réserve le droit de permettre que le consentement de la personne arrêtée soit donné devant les autorités compétentes déterminées conformément à l'article 15. Article 9 Le Royaume-Uni déclare que les règles fixées à l'article 14 de la convention européenne d'extradition ne s'appliquent pas lorsque la personne arrêtée consent à son extradition conformément à l'article 7 de la présente convention. Article 12 Le Royaume-Uni a l'intention d'appliquer les dispositions de l'article 12, paragraphes 1 et 2. Article 14 Les dispositions de l'article 14 ne s'appliquent pas au Royaume-Uni en raison de sa

réserve relative à l'article 21 de la convention européenne d'extradition. Article 15 Conformément à l'article 15, le Royaume-Uni déclare que les autorités compétentes aux fins des articles 4 à 8 et de l'article 10 sont le Home Office, les ministres écossais, le Scottish Executive Justice Department, le Senior District Judge (Chief Magistrate) (chef des juges) ou un autre District Judge (Magistrates' Court) (juge de première instance) et un sheriff de Lothian et de Borders. Article 16 Conformément à l'article 16, paragraphe 3, le Royaume-Uni déclare que, jusqu'à son entrée en vigueur, la convention est applicable, en ce qui le concerne, dans ses rapports avec les États membres qui ont fait la même déclaration quatre-vingt-dix jours après la date du dépôt de l'instrument de ratification du Royaume-Uni.

English

Article 7 The United Kingdom reserves the right for the consent of the arrested person to be given before any of the competent authorities determined in accordance with Article 15. Article 9 The United Kingdom declares that the rules laid down in Article 14 of the European Convention on Extradition do not apply where the person in accordance with Article 7 of this Convention consents to extradition. Article 12 The United Kingdom intends to apply Article 12(1) and Article 12(2). Article 14 The provisions of Article 14 do not apply to the United Kingdom because of its reservation to Article 21 of the European Convention on Extradition. Article 15 In accordance with Article 15, the United Kingdom declares that the competent authorities for the purposes of Articles 4 to 8 and 10 are the Home Office, the Scottish Ministers, the Scottish Executive Justice Department, the Senior District Judge (Chief Magistrate) or another District Judge (Magistrates' Courts) and a sheriff of Lothian and Borders. Article 16 In accordance with Article 16(3), the United Kingdom declares that until its entry into force, this Convention shall apply to it in its relations with Member States which have made the same declaration 90 days after the date of deposit of the United Kingdom's instrument of ratification.

Oświadczenie Grecji:

French

Nous vous prions de tenir compte de ce que, conformément à l'article 9, à l'article 12, paragraphe 3, et à l'article 15 de la convention, nous faisons les déclarations suivantes: a) La règle de la spécialité visée à l'article 14 de la convention européenne d'extradition ne s'applique pas lorsque la personne ayant consenti à l'extradition renonce expressément au bénéfice de la règle précitée. b) La République hellénique a l'intention d'appliquer sans conditions le paragraphe 1, deuxième tiret, ainsi que le paragraphe 2, de l'article 12 de la convention. c) Les autorités compétentes aux fins des articles 4 à 8, 10 et 14 de la convention sont les suivantes: le ministre de la justice, aux fins des articles 4, 5, 10 et 14, le procureur général du lieu de résidence de l'extradé, aux fins des articles 6 et 8, et le président de la cour d'appel, du lieu de résidence de l'extradé aux fins de l'article 7.

English

In accordance with Articles 9, 12(3) and 15 of the Convention, we would ask for the following statements to be taken into account: (a) The speciality rule laid down in Article 14 of the European Convention on Extradition does not apply where the person has consented to extradition and makes an express declaration renouncing his entitlement to that rule. (b) The Hellenic Republic intends to apply paragraph 1, second indent and paragraph 2 of Article 12 of the Convention unconditionally. (c) The authorities competent within the meaning of Articles 4 to 8, 10 and 14 are the Minister for Justice, in respect of Articles 4, 5, 10 and 14, the Public Prosecutor of the Appeal Court of the place of residence of the person to be extradited, in respect of Articles 6 and 8 and the Presiding Judge of the Appeal Court of the place of residence of the person being extradited, in respect of Article 7.

Oświadczenie Irlandii:**French**

L'Irlande déclare, conformément à l'article 7 de la convention, que le consentement donné par une personne arrêtée à sa remise à l'État requérant et, le cas échéant, sa renonciation expresse au bénéfice de la règle de la spécialité peuvent être révoqués par la personne arrêtée dans le respect des règles applicables en vertu du droit irlandais. L'Irlande déclare, conformément à l'article 12 de la convention, qu'elle appliquera l'article 12, paragraphe 1, deuxième tiret, et l'article 12, paragraphe 2, dans le respect des règles applicables en vertu du droit irlandais. L'autorité compétente en Irlande aux fins des articles 4, 5, 6, 8, 10 et 14 de la convention est le ministre de la justice, de l'égalité et des réformes législatives. L'autorité compétente en Irlande aux fins de l'article 7 de la convention est constituée par la High Court et la Supreme Court.

English

Ireland declares, in accordance with Article 7 of the Convention, that consent to surrender by an arrested person and, where appropriate, the express renunciation of entitlement to the rule of speciality, may be revoked by the arrested person in accordance with the rules applicable under Irish law; Ireland declares, in accordance with Article 12 of the Convention, that it shall apply Article 12 paragraph 1, second indent, and Article 12, paragraph 2 in accordance with the rules applicable under Irish law; The competent authority in Ireland for the purposes of Articles 4, 5, 6, 8, 10 and 14 of the Convention is the Minister of Justice, Equality and Law Reform; The competent authority in Ireland for the purposes of Article 7 of the Convention, will be the High Court and the Supreme Court

Oświadczenie Luksemburga:**French**

1. »En application des articles 9 et 13, le Gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg déclare écarter l'application des règles prévues à l'article

14 de la Convention européenne d'extradition lorsque la personne réclamée consent à son extradition simplifiée vers un autre Etat membre. Les règles prévues à l'article 14 s'appliquent cependant en cas de réextradition vers un autre Etat membre. » 2. »Le Gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg se réserve le droit de faire application de l'article 12, paragraphe 1, deuxième tiret, et de l'article 12, paragraphe 2. » 3. »En application de l'article 16, paragraphe 3, le Gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg déclare que la présente Convention est applicable, en ce qui le concerne, dans ses rapports avec les Etats membres qui ont fait la même déclaration. » 4. »Le Gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg déclare que les autorités compétentes visées à l'article 15 sont: - aux fins des articles 6 à 8, le Parquet auprès du tribunal d'arrondissement territorialement compétent ; - aux fins des articles 4, 5, 10 et 14, le Ministre de la Justice. Le Parquet auprès du tribunal d'arrondissement territorialement compétent est toutefois également habilité à demander les renseignements visés à l'article 4. »

English

1. "Pursuant to Articles 9 and 13, the Government of the Grand Duchy of Luxembourg declares that the rules laid down in Article 14 of the European Convention on Extradition will not apply where the person claimed consents to simplified extradition to another Member State. The rules laid down in Article 14 will, however, apply in the event of re-extradition to another Member State." 2. "The Government of the Grand Duchy of Luxembourg reserves the right to apply Article 12(1), second indent, and (2)." 3. "Pursuant to Article 16(3), the Government of the Grand Duchy of Luxembourg declares that the Convention will apply to it in its relations with Member States that have made the same declaration." 4. The Government of the Grand Duchy of Luxembourg declares that the competent authorities referred to in Article 15 are as follows: - for the purposes of Articles 6 to 8, the public prosecutor's office attached to the district court with jurisdiction for the place in question; - for the purposes of Articles 4, 5, 10 and 14, the Minister for Justice. However, the public prosecutor's office attached to the district court with jurisdiction for the place in question is also empowered to request the information referred to in Article 4."

Oświadczenie Holandii:

French

1) Déclaration concernant les articles 6 et 12 "La procédure simplifiée pourra également être appliquée aux Pays-Bas dans les cas visés à l'article 12, paragraphe 1, premier tiret, et paragraphe 2, étant entendu que le consentement de la personne arrêtée peut être donné au plus tard le jour précédant celui qui a été fixé pour son audition par le tribunal à propos de la demande d'extradition." 2) Déclaration concernant l'article 9 "En cas d'application par les Pays-Bas de la procédure simplifiée, les règles prévues à l'article 14 de la Convention européenne d'extradition du 13 décembre 1957 ne sont pas applicables." 3) Déclaration concernant l'article 16, paragraphe 3 "La Convention entre en vigueur quatre-vingt-dix jours après le dépôt de la présente déclaration en ce qui concerne les Pays-Bas dans leurs rapports avec les autres Etats membres de l'Union européenne qui ont fait la même déclaration."

English

1. Declaration pursuant to Articles 6 and 12: "The simplified procedure shall also be applicable in the Netherlands in those cases referred to in Article 12(1), first indent, and Article 12(2), on the understanding that the consent of the arrested person can be given not later than the day prior to that set for the court's hearing of the extradition request." 2. Declaration pursuant to Article 9: "The provisions of Article 14 of the European Convention on Extradition of 13 December 1957 shall not apply to the implementation of the simplified procedure in the Netherlands." 3. Declaration pursuant to Article 16(3): "The Convention shall apply to the relations of the Netherlands with Member States of the European Union that have made the same declaration ninety days after the date of deposit of this Declaration."

Oświadczenie Portugalii:

French

Conformément au paragraphe trois de l'article douze de la convention, le Portugal déclare qu'il appliquera la procédure simplifiée prévue par les dispositions de la convention dans les cas où a été présentée une demande formelle d'extradition prévue au second tiret du paragraphe un et au paragraphe deux de cet article. Cette procédure est toutefois applicable à la loi portugaise en ce qui concerne la détermination du moment où doit être donné le consentement de la personne faisant l'objet de la demande d'extradition, lequel se situe au début de la procédure judiciaire. Conformément à l'article quinze de la convention, le Portugal déclare que les autorités ci-après doivent être considérées comme les autorités compétentes : a) aux fins des articles quatre et dix, le juge compétent de la Cour d'appel dans le ressort de laquelle réside ou se trouve la personne recherchée au moment de la présentation de la demande ; b) aux fins de l'article quatorze, le ministre de la justice.

English

In accordance with Article 12(3) of the Convention, Portugal states that it will apply the simplified procedure provided for in the Convention to cases in which a formal extradition request provided for in paragraph 1, second indent, and paragraph 2 of that Article has been submitted. Nevertheless, portuguese law applies as regards the point at which the person requested must give his consent, which is at the beginning of the judicial stage. In accordance with Article 15 of the Convention, Portugal states that the following authorities shall be considered competent: a. For the purposes of Articles 4 and 10, the competent judge of the Court of Appeal in whose district the person requested resides or is to be found at the time of the request; b. For the purposes of Article 14, the Minister of Justice.

Oświadczenie Szwecji:

French

Article 7 Conformément à l'article 7 paragraphe 4, la Suède déclare que le consentement visé à l'article 5 paragraphe 1 et la renonciation visée à l'article 9 peuvent être révoqués jusqu'à la mise en oeuvre de la décision d'extradition. Article 9 Conformément à l'article 9, la Suède déclare que les règles prévues à l'article 14 de la convention européenne d'extradition ne sont pas applicables lorsque la personne, conformément à l'article 7 de la présente convention, consent à l'extradition et renonce expressément au bénéfice de la règle de la spécialité. Article 12 Conformément à l'article 12 paragraphe 3, la Suède déclare que si le consentement a été donné après l'expiration du délai de dix jours prévu à l'article 8, il est possible de recourir à la procédure simplifiée instituée par la présente convention: - si la Suède a reçu entre-temps une demande d'extradition au sens de l'article 12 de la convention européenne d'extradition et - lorsqu'aucune demande d'arrestation provisoire n'a été faite ou - lorsque le consentement a été donné après réception d'une demande d'extradition. Article 15 En vertu de l'article 15, les autorités compétentes au sens des articles 4, 5 et 10 sont: - le gouvernement, le Ministre de la justice ou le Procureur général de Suède; - articles 6, 7 et 8: le Procureur général précité - article 14: le Ministre de la justice. Article 16 Conformément à l'article 16 paragraphe 3, la Suède déclare que jusqu'à son entrée en vigueur, la présente convention est applicable, 90 jours après le dépôt de l'instrument de ratification de la Suède, dans les rapports de la Suède avec les Etats membres qui ont fait la même déclaration.

English

Article 7 In accordance with Article 7(4), Sweden declares that consent under Article 5(1) and renunciation under Article 9 may be revoked until such time as the extradition decision has been implemented. Article 9 In accordance with Article 9, Sweden declares that the rules laid down in Article 14 of the European Convention on Extradition do not apply where the person, in accordance with Article 7 of the present Convention, consents to extradition and expressly renounces his entitlement to the speciality rule. Article 12 In accordance with Article 12(3), Sweden declares that if consent has been given after expiry of the deadline of ten days laid down in Article 8 the simplified procedure under this Convention may be used: if Sweden has in the meantime received a request for extradition within the meaning of Article 12 of the European Convention on Extradition; and where no request for provisional arrest has been made; or where consent has been given after receipt of a request for extradition. Article 15 Under Article 15, the competent authorities within the meaning of Articles 4, 5 and 10 are: the Cabinet, the Minister of Justice or the Chief Public Prosecutor; Articles 6-8: the said Public Prosecutor; Article 14: the Minister of Justice. Article 16 In accordance with Article 16(3), Sweden declares that until the Convention enters into force the Convention shall, ninety days after the date of deposit of Sweden's instrument of ratification, apply to Sweden's relations with Member States that have made the same declaration.

Oświadczenie Finalndii:

French

1. Concernant l'article 7 paragraphe 4 de la Convention: le consentement à la procédure simplifiée est révocable en Finlande. 2. Concernant l'article 9 point b) de la Convention: la Finlande n'appliquera pas les règles (règle de la spécialité) figurant à l'article 14 de la Convention européenne d'extradition lorsque la personne concernée, conformément à l'article 7 de la présente Convention, consent à l'extradition et renonce expressément au bénéfice de la règle de spécialité. 3. Concernant l'article 12 paragraphe 3 de la Convention: la Finlande appliquera l'article 12 paragraphe 1, deuxième tiret, et l'article 12 paragraphe 2 dans les cas où la procédure a débuté par une demande conforme à l'article 16 de la Convention européenne d'extradition. 4. Concernant l'article 16 paragraphe 3 de la Convention: pour ce qui est de la Finlande, la Convention peut s'appliquer, avant son entrée en vigueur au niveau international, dans ses rapports avec les Etats membres ayant fait une déclaration similaire.

English

1. Article 7(4) of the Convention: Consent to the simplified procedure may be revoked in Finland. 2. Article 9(b) of the Convention: Finland will not apply the rules (speciality rule) contained in Article 14 of the European Convention on extradition where the person, in accordance with Article 7 of the Convention, consents to extradition and expressly renounces his entitlement to the speciality rule. 3. Article 12(3) of the Convention: Finland will apply Article 12(1), second indent, and Article 12(2) in situations where the procedure began with a request in accordance with Article 16 of the European Convention on Extradition. 4. Article 16(3) of the Convention: as far as Finland is concerned, the Convention may apply, before it enters into force internationally, in relations with those Member States which have made a similar declaration.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Jarosław Pietras

Sekr.Min.JP- 604 /04/DPE/as

Warszawa, dnia 7 czerwca 2004 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektów:

- uchwały Rady Ministrów w sprawie przedłożenia Konwencji odnoszącej się do ekstradycji między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej, sporządzonej w Dublinie dnia 27 września 1996 r., do ratyfikacji,
- ustawy o ratyfikacji Konwencji odnoszącej się do ekstradycji między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej, sporządzonej w Dublinie dnia 27 września 1996 r., wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonymi projektami uchwały (pismo nr RM-111-142-04) i ustawy (pismo nr RM-10-102-04) uprzejmie informuję, iż nie zgłaszam uwag.

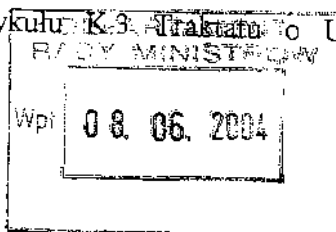
Odnosząc się do Konwencji odnoszącej się do ekstradycji między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej, sporządzonej w Dublinie w dniu 27 września 1996 r., pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Konwencja odnosząca się do ekstradycji między Państwami Członkowskim Unii Europejskiej została sporządzona w Dublinie. Jej celem jest ułatwienie i zdynamizowanie stosowania Europejskiej Konwencji o ekstradycji z 13 grudnia 1957 r. (przyjęta w ramach Rady Europy), Konwencji z 10 marca 1995 roku, sporządzonej na bazie Artykułu 3 Traktatu o Unii Europejskiej, dotyczącej

GABINET
SEKRETARZA RADY MINISTRÓW

2004-06-08

.....dn. ....

uproszczonej procedury ekstradycyjnej między państwami członkowskimi Unii Europejskiej (Dz. Urz. WE nr C 78, 95.03.30).

II. Procedura wprowadzona przez przedłożoną Konwencję wpływa na poprawę współpracy prawnej państw członkowskich w zakresie ścigania przestępców w wymiarze ponadnarodowym, a także wykonywania wobec sprawców przestępstw orzeczeń o pozbawieniu wolności. Zmienia również zasady funkcjonowania instytucji ekstradycji poprzez znaczne przyspieszenie realizacji wniosków o wydanie. Obecnie, procedury ekstradycyjne uregulowane w opiniowanej konwencji, w zakresie obrotu między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, zostały zastąpione przez przepisy decyzji ramowej z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania oraz procedur dostarczania pomiędzy państwami członkowskimi (Dz. Urz. WE Nr L 190, 18.07.2002).

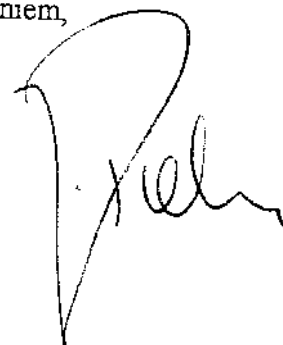
III. Należy jednak pamiętać, iż kilka państw członkowskich, zgodnie ze złożonymi oświadczeniami do ww. decyzji ramowej, stwierdziło że w dalszym ciągu będą stosować dotychczasowe procedury ekstradycyjne. Ponadto istotny jest fakt, iż związanie się przez Polskę przedłożoną Konwencją wynika wprost z postanowień Aktu o Przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej.

IV. W konkluzji pozwalam sobie stwierdzić, iż projekty:

- uchwały Rady Ministrów w sprawie przedłożenia Konwencji odnoszącej się do ekstradycji między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej, sporządzonej w Dublinie dnia 27 września 1996 r., do ratyfikacji,
- ustawy o ratyfikacji Konwencji odnoszącej się do ekstradycji między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej, sporządzonej w Dublinie dnia 27 września 1996 r.

są zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Włodzimierz Cimoszewicz
Minister Spraw Zagranicznych